

Ediah Apolloni, 11 jaar
Groep 8 Jan Hekmanschool

Gedicht 4 / 5 mei

de bloemen bloeien
de vogels fluiten
de wind die ruist door de bomen

alles lijkt zo normaal alsof er nooit wat is gebeurd maar als je kijkt in de ogen van anderen lijkt dit moment op iets anders het is voor hun anders

door wat ze hebben meegemaakt
door wat ze hebben gezien
door wat ze hebben gevoeld
en door wat ze hebben geleefd

zij hebben door hun leven heen altijd een litteken meegenomen een litteken die wij niet goed kunnen zien maar die we wel kunnen opmerken aan hoe ze dingen anders doen aan hoe ze proberen nog een litteken te voorkomen aan hoe ze voelen en weten dat ze die gedachten, die gevoelens nooit zullen kwijtraken of kunnen vergeten het gevoel van angst de gedachten van weten wat er aan de hand is maar niks kunnen doen weten hoe alle hoop verdwijnt

de bloemen bloeien
de vogels fluiten
de wind die ruist door de bomen

alles lijkt zo normaal alsof er nooit wat is gebeurd maar bekijk het eens door andermans ogen